

קינות לתשעה באב (אשכנז), קינות לליל תשעה באב א'-כ"ג

זכור יי מֶה הָיָה לָנוּ אוֹי. הַבֵּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרַפְתָּנוּ. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ: נַחֲלַתְנוּ נֶהֱפָכָה לְזָרִים אוֹי. בְּתִינּוּ לְנִכְרִים. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ: יְתוּמִים הָיִינוּ וְאֵין אָב אוֹי. אֲמוֹתֵינוּ מְקוֹנְנוֹת בְּחֹדֶשׁ אָב. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ: מִימֵינוּ בְּכֶסֶף שְׁתִּינוּ אוֹי. כִּי נִסּוּף הַמַּיִם בְּזִינוּ. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ: עַל צוּאָרְנוּ נִרְדְּפָנוּ אוֹי. כִּי שָׁנְאָת חֲנָם רִדְּפָנוּ. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ: מְצָרִים נִתְּנוּ יָד אוֹי. וְאֲשׁוּר צְדוֹנוּ כְּצִיד. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ: אֲבֹתֵינוּ חָטְאוּ וְאֵינָם אוֹי. וְאֲנַחְנוּ סוּבְלִים אֶת עוֹנָם. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ: עֲבָדִים מְשֻׁלוּ בָנוּ אוֹי. כִּי שְׁלוּחַ עֲבָדִים בְּטַלְנוּ. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ: בְּנַפְשָׁנוּ נִבְיָא לְחַמְנוּ אוֹי. כִּי קִפְצָנוּ מֵעֵנִי יְדִינוּ. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ: עוֹרְנוּ כְּתַנּוּר נִכְמְרוּ אוֹי. כִּי כְבוֹדָם בְּקִלּוֹן הַמִּירוּ. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ: נְשִׁים בְּצִיּוֹן עָנוּ אוֹי. כִּי אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ רָעָהוּ טָמְאוּ וְזָנוּ. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ: שָׂרִים בְּיָדָם נִתְּלוּ אוֹי. כִּי גִזְלַת הָעֵנִי חָמְסוּ וְגִזְלוּ. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ: בַּחוּרִים טָחוּן נִשְׂאוּ אוֹי. כִּי בְּבֵית זוֹנָה נִמְצְאוּ. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ: זְקֵנִים מְשַׁעַר שְׁבָתוֹ אוֹי. כִּי מְשַׁפֵּט יְתוֹם וְאַלְמָנָה עוֹתוֹ. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ: שְׁבַת מְשׁוּשׁ לִבְנוֹ אוֹי. כִּי נִבְטְלוּ עוֹלֵי רְגֵלֵינוּ. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ: נִפְלָה עֲטָרַת רֹאשָׁנוּ אוֹי. כִּי נִשְׂרַף בֵּית מִקְדָּשָׁנוּ. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ: עַל זֶה הָיָה דָוָה לִבְנוֹ אוֹי. כִּי נִטַּל כְּבוֹד בֵּית מְאֹיְנוּ. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ: עַל הַר צִיּוֹן שִׁשְׁמָם אוֹי. כִּי נִתַּן עָלָיו שְׁקוּץ מְשׁוּמָם. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ: אַתָּה יי לְעוֹלָם תִּשָּׁב כְּסֶאֶד לְדוֹר וָדוֹר: לְמָה לְנֹצַח תִּשְׁכַּחַנוּ תַעֲזְבוּנוּ לְאַרְךָ יָמִים: הַשִּׁיבֵנוּ יי אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֶדֶם: כִּי אִם מָאֵס מְאֹסְתָנוּ קִצְפָתָ עָלֵינוּ עַד מָאֵד: הַשִּׁיבֵנוּ יי אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֶדֶם:

(Sefaria)